

Administratie en Redactie
KERKLAAN 29 - HEEMSTEDÉ
Telefoon 38147 - Postbus 15
Postgiro 464850
De Eerste Heemstedee Courant
Heemsteds Leven (Katinpers)

HET NIEUWSBLAD

Algemeen Orgaan voor Heemstede en Kennemerland

DE LIMERICK VAN DE WEEK:

Aan de kerstboom branden de lichten
En oom zegt tot neven en nichten:
„Strakjes komt weer de man
Met „HET NIEUWSBLAD“... en dan...
Zie ik niets dan blijde gezichten!!

VEILIGHEID!

Alweer staan wij voor Het Kerstfeest - wij Mensen van de 20e Eeuw - en kijken onthutst naar die brandende lichtjes, die zo veelzeggend dat wondermooi boompje versieren.

Veelzeggend! Wij weten het! Wij weten het al door de Eeuwen heen, iedere generatie weet het en kent het, dit verhaal van het Kindje in de Kribbe, dat een taak aanvaardde, die ons alles bracht: GELOOF — HOOP — LIEFDE! Wij weten het — en toch — schreven wij — staan wij onthutst, verlegen, voor deze lichtjes, die wij niet eens recht in de stralende oogjes kunnen kijken..... zo zeer zijn wij verblind door onze eigen duisternis, die wij schiepen..... en nog voortdurend scheppen.

Wij weten het, iedereen weet het, hoe verkeerd wij in alles zijn, in ons denken en voelen, in alles, wat met God en Zijn Schepping te maken heeft. Wat hebben wij in al die eeuwen volbracht, om het Kerstfeest eindelijk met reine handen en harten te kunnen beleven? Wat? Hebben wij Christus aanvaard?..... d e z e g e b o o r t e?..... de Ster, die daar boven het heilige gebeuren flikkerde en straalde?— Of hebben wij de schouders opgehaald en „onze wereld“ maar liever weer in „Stützpunkte“, Niemandslanden en bruggenhoofden ingedeeld, zoals het in dat gruwelijke verleden gebeurde?.....

U weet het! Wij behoeven ons niets wijs te maken, — wij hebben HEM tenslotte gekruisigd en wij doen het nu al weer, — iedere dag gebeurt het, ook zonder dat wij aan het Koreaanse „oefenterrein“ behoeven te denken!!

Kerstbeschouwingen hebben altijd iets van het „accuse“..... de aanklacht tegen ons eigen Ik, dat nooit luisteren wil — ondanks alle vernederende resultaten, die ons verleden „versieren“.

Moet dat doorgaan? Zullen wij nooit deze „Vrede op aarde“ kunnen verwezenlijken..... eerst in ons zelf... en dan...? Is dat onmogelijk?

Wij erkennen een God van LIEFDE. — noemen ons kinderen van HEM, en geloven aan een Hiernamaals! — maar... wij blijven de afbraak steunen, doen mee, haten en moorden, als het zijn moet — en vieren Kerstfeest!?! Zijn wij allemaal gek — of willen wij Onze Lieve Heer bewust oplichten? Is dat eerlijk?... NEEN!!!

Wij behoeven ons er niet over te verwonderen, dat het in onze wereld zo ontzaglijk duister is, dat wij nooit vrede kunnen vinden, dat al onze pogingen op niets moeten uitlopen... wereldregering... volkenbond... verenigde naties... het lachen staat ons even na als het huilen... ZO, lieve broeders en zusters, gaat het niet, zo niet! NOOIT!!! Aanvaardt dit!... of onze kerstfeesten blijven een bespotting — huichelarij en kermisvermaak!

Stille Nacht — Heilige Nacht! Kerstnacht! De ruimte houdt de adem in — in het Heelal knielen de engelen — bidden — „zal de mensheid HEM aanvaarden? — Zijn Boodschap van Liefde? — Zijn Waarheden...? of...?

Wij zijn stakkers! Wat praten wij toch over welvaart en vrede, over democratie en sociale wetgeving, — over humanisme en kunst, over... praten en praten... ook in Korea... over de wapenstilstand! U weet het, volslagen krankzinnig... zegt de Gek, die het weten moet... maar wij praten door, tot... het bittere einde!?

Zijn dat nu onze kerstpakketten?..... onze snoepjes en cadeautjes... onze liefde

ORGEL-CONCERT UITGESTELD WEGENS ZIEKTE VAN JO VINCENT.

Het eerstvolgende concert in de orgelserie op 23 December a.s. in het Concertgebouw, waaraan Jo Vincent haar medewerking zou verlenen, kan wegens ziekte van de soliste geen doorgang vinden. In overleg met de hr. G. Robert is besloten haar niet te doen vervangen door een andere solist(e), doch haar herstel af te wachten en dan een nieuwe datum vast te stellen. Het 3e concert waaraan Georgette Hagedoorn haar medewerking verleent, vindt plaats op Dinsdag 6 Januari 1953. Uitgevoerd wordt dan o.a. het sprookje van Andersen „Het meisje met de zwavelstokjes“, bewerkt door Mies Bouhuys en voorzien van speciaal hiervoor gecomponeerde muziek door Sas Bunge.

H. P. C.-NIEUWS.

Het is aan ons eerste zevental niet mogen gelukken om een overwinning te behalen tegen de Hoofdklasser Haarlem. In een boeiende en spannende strijd, waarin overtuigend gestreden werd voor de overwinning, trok Haarlem uiteindelijk aan het langste eind. Zij opende de score, doch H.P.C. wist door middel van een goed doelpunt van Bouwman de stand met de rust op 1—1 te brengen. Hierna gaf Haarlem aanvankelijk de toon aan. Door een vermeende overtreding liet Dijkstra even zijn goede dekking wassen, waardoor de internationale Bijlstra een gemakkelijke kans kreeg om Haarlem opnieuw de leiding te geven. H.P.C. pakte de zaken daarna beter aan. Hieruit resulteerde een goed doelpunt, wederom gemaakt door Bouwman, die zich steeds beter gaat thuis voelen op de lastige midvoorplaats. Haarlem antwoordde hierop met een doelpunt, en had H.P.C. een beter spel gespeeld toen zij, door het uit het water zenden van een Haarlem-speler, in een numerieke meerderheid was, dat zou het gelijke spel geheel overeenkomstig het spel geweest zijn. Het onverbidde eindsignaal betekende dat H.P.C. haar eerste nederlaag leed, een nederlaag die door het goede spel van H.P.C. niet te zwaar is aan te rekenen.

GESCHENKZENDINGEN VOOR OOST-DUITSLAND.

Het is thans weer mogelijk geschenkdendingen van maximaal 10 kg naar Oost-Duitsland en de Sovjetrussische sector van Berlijn te verzenden.

Met nadruk vestigt de P.T.T. er echter de aandacht op, dat de pakketten door de Oost-Duitse postadministratie in beslag worden genomen, wanneer de inhoud er van niet uitsluitend bestaat uit noodzakelijke levensbehoeften en kleding voor persoonlijk gebruik. Bovendien is voor koffie een maximum gewicht van 250 gram per pakket, terwijl hoogstens 625 gram chocolade of 250 gram cacao mag worden verzonden.

Voor tabaksartikelen is de maximum toegestane hoeveelheid 50 gram.

BUURTBELANG

AERDENHOUT-BENTVELD.

Gaarne verneemt het Secretariaat, (gevestigd Rijnegomlaan 35, Aerdenhout, tel. 27639), wie zich interesseert voor het stichten van een Comité, dat bij sneeuwval de sledevaart bij de rijpere jeugd wenst te animeren.

Voor deze sport zou een zeer geschikt particulier terrein bij het Aerdenhoutse Kopje zijn te benutten, wanneer een comité zich garant zou willen stellen voor eventueel veroorzaakte schade aan het er langs staande gazon hek.

Vrede.

Als 't zonnetje ter kimme neigt
En 't vogelkoor gaat vreedzaam zwijgen,
Als d'avondwind de bloemen kust
En strelend fluistert door de twijgen;
In eenzaam wolke rustig drijft
Langs vlamdend purperen hemelbrand...
Dan heerst er vrede op het LAND!

Als 't lamplicht zachtens koest'rend schijnt
En dagelijkse zorgen lenigt,
Als 't vuur gloeit in de haard, waarom
Het huisgezin zich heeft verenigd,
Als 't klokje tikt en 't water zingt
Door vriend'lijk kabbeldend stemgeruis...
Dan heerst er vrede in het HUIS!

Als ons geweten ons niet plaagt
En wij vervullen onze plichten
En als wij, waar dit moog'lijk is,
Spontaan een goede daad verrichten,
Als wij de hand toesteken aan
'n Mens, die in vertwijfeling viel...
Dan heerst er vrede in de ZIEL!

Als ieder mens nu eens besloot
'n egoïsme te verbannen
En volken deden evenzo
Met afgunst, haat en oorlogsplannen
En als dan ieder bovendien
God's liefdewoord als wet aanvaardde...
Dan heerst er vrede op AARDE!

(Nadruk verboden)

John Lingwy.
Kerstfeest 1952.

NIEUWJAARSCORRESPONDENTIE

Luchtpostcorrespondentie voor landen buiten Europa, waarvan men het op prijs stelt, dat zij de gedresseerde vóór 1 Januari a.s. bereikt, moet uiterlijk op de ondervermelde data worden verzonden.

Deze data gelden voor de plaatsen, die achter de landen zijn vermeld. Voor andere bestemmingen in hetzelfde land is in het algemeen verzending met een vroegere gelegenheid nodig.

Algerië (Algiers): 27 Dec. Argentinië (Buenos Aires): 28 Dec. Australische Statenbond (Sydney): 23 Dec. Brazilië (Rio de Janeiro): 28 Dec. Canada (Montreal): 27 Dec. Chili (Santiago): 25 Dec. Egypte (Cairo): 27 Dec. India (Bombay): 27 Dec. Indonesië (Djakarta): 25 Dec. Irak Bagdad): 28 Dec. Iran (Teheran): 29 Dec. Israël (Tel Aviv, Haifa): 29 Dec. Marokko (Casablanca): 27 Dec. Mexico (Mexico D.F.): 26 Dec. Ned. Antillen (Willemstad, Oranjestad): 27 Dec. Ned. Nieuw uinek (Biak): 23 Dec. Nieuw Zeeland (Auckland): 23 Dec. Suriname (Paramaribo): 27 Dec. Tunis (Tunis): 27 Dec. Syrië (Damasus): 27 Dec. Unie van Zuid Afrika (Johannesburg): 28 Dec. Uruguay (Montevideo): 28 Dec. Ver. Staten van Amerika (New York): 27 Dec.

Radiotelefoonverbindingen op de aanstaande feestdagen.

Op 25 en 26 December en 1 Januari a.s. zullen alle radiotelefoonverbindingen gesloten zijn behalve die met New York, die normaal steld. Curaçao is op deze dagen van 13.00 tot 03.00 uur (Ned. tijd) via New York bereikbaar.

Voor gesprekken via New York met Noord-, Midden- en Zuid-Amerika verstrekken de P.T.T.-kantoren nadere inlichtingen.

CONGRES EXPOGE.

De Nederlandse Vereniging van Ex-Politieke Gevangenen uit de Bezettingstijd houdt haar zevende congres te Haarlem en wel op Dondag 18 en Vrijdag 19 Juni 1953 in Café-Restaurant „Dreeflicht“ in de Haarlemmerhout, Zaterdag 20 Juni staat er voor de congressisten een belangrijke excursie op het programma.

Mitterndorf (Oostenrijk) krijgt:

Wedstrijden skispringen met internationale belangstelling.

Baan aan de Kulm is één van Europa's drie mammoet-schansen.

De internationale wedstrijden in skispringen zullen van 27 Februari tot 1 Maart 1953 aan de Kulm bij Mitterndorf in Oostenrijk worden gehouden. Tijdens deze wedstrijden zal alleen op de grootte van de sprong worden gelet en niet, zoals bij normale wedstrijden het geval is op sprong en stijl.

De buitengewoon goede terreinformaat heeft het mogelijk gemaakt de schans aan de Kulm te bouwen, zonder dat kunstmatige verhogingen noodzakelijk waren.

Het gehele traject ligt in het Zuiden afgeschermd door de 2400 meter hoge Grimming, waardoor het de gehele dag in de schaduw ligt. Een eventueel later noodzakelijke verlenging van de aanloopbaan is op gemakkelijke wijze te verwirkelijken, doch reeds nu zijn er sprongen mogelijk boven het huidige wereldrecord van 139 meter.

De schans aan de Kulm is door het wegvallen van de Joegoslavische springschans van Planica een van de drie mammoetschansen in Europa geworden, waarop sprongen van boven de honderd meter kunnen worden gemaakt.

De wedstrijdweek aan de Kulm is de enige die dit seizoen door de F.I.S. is goedgekeurd. Tot deze wedstrijden zullen slechts vijftig van 's werelds beste ski-springers worden toegelaten. De beste springers uit Noorwegen, Zweden, Finland, Zwitserland, Duitsland, Joego-Slavië en natuurlijk uit Oostenrijk zelf, hebben al ingeschreven.

Men rekent op een honderdduizend toeschouwers, waaronder zeer veel buitenlanders die allen in het Salzammergut zullen worden ondergebracht.

De buitengewone belangstelling is reeds thans te merken door het aantal aanmeldingen. Bovendien zijn reeds vergunningen voor tien extra treinen uit Duitsland aangevraagd.

Ook in hun tijdelijke verblijfplaatsen zullen de vele tienduizenden bezoekers verstrooid vinden naar hun aard. In alle bioscopen van het Salzammergut zal een programma van uitstekende sportfilms worden gedraaid.

Een speciale toeristische tentoonstelling heeft ten doel de vele buitenlandse gasten vertrouwd te maken met het schoons, dat Oostenrijk (en in het bijzonder Stiermarken), het gehele jaar door te bieden heeft. Natuurlijk zullen ook landelijke en mondaine festiviteiten, zoals sledevaarten, bals en diners, niet op het programma ontbreken.

Een WINTERS BERGLANDSCHAP

biedt een ONVERGETELIJK SCHOUWSEL.

NA INSPANNENDE UREN EEN RUSTIG ZONNEBAD.
Het inspireerde een Oostenrijkse tekenaar tot bovenstaande tekening (Cliché's in bruikleen afgestaan door Lissone-Lindeman, Den Haag)

Skispringer haalt soms 110 km u.

Een skispringer, die op het punt staat een sprong van meer dan 130 meter te maken, heeft op dat moment een snelheid van ongeveer 110 km per uur.

Het hoogteverschil tussen de punten van „opstijgen en landen“, d.w.z. het hoogste punt van de aanloopbaan en het begin van de uitloop bedraagt 170 meter.

De natuurlijke gesteldheid van de baan aan de Kulm is zo goed, dat op het moment van de „val“ de druk zo licht mogelijk is. Gevoelende springers kunnen zelfs op één been landen.

De internationale bepalingen laten slechts sprongen toe tot 120 meter. De veiligheidsmaatregelen aan de Kulm zullen er, naar men hoopt, toe bijdragen dat deze limiet overschreden mag worden.

MINERVA THEATER.

Schateiland.

Walt Disney, beroemd geworden door zijn tekenfilms, brengt met „Schateiland“ iets geheel nieuws. Deze rolprent is namelijk Walt Disney's eerste volledige speelfilm in technicolor.

„Schateiland“ (Treasure Island) vervaardigd naar het gelijknamige boek van Robert Louis Stevenson, is een spannend avonturenverhaal. We bevinden ons temidden van zeerovers, die per zeilschip, de Hispaniola, op een geheimzinnig eiland in de Zuidzee op zoek gaan naar een verborgen schat, Kapitein Smollett (Basil Sydney) is hun commandant. De scheepskok, Lange John Silver (Robert Newton) wordt algemeen als aanvoerder der bemanning beschouwd. Deze piraten staan voor niets om hun doel te bereiken, maar als zij tenslotte de plaats vinden, waar de schat is verborgen, blijkt een ander hun voor te zijn geweest. De scheepsjongen Jim Hawkins (Bobby Driscoll), speelt een belangrijke rol in deze eerste speelfilm van Disney.

Deze film draait van Vrijdag 19 tot en met Maandag 22 Dec. in het Minerva Theater. Een film die u tot de laatste meter celluloid in spanning houdt. Regie: Byron Haskin.

Kerstspel: „De Ster van Bethlehem“.

Voor de Kerstfeesten zal het Kerstspel „De Ster van Bethlehem“ van de dichter M. Nijhoff enige keren in het Minerva Theater worden opgevoerd, terwijl er ook een uitvoering plaats vindt in de aula van het Christelijk Lyceum.

In 1950 verscheen bij D. A. Daamen's Uitgeversmaatschappij N.V. te Den Haag in samenwerking met de Vrijzinnig Christelijke Jeugd Centrale „Het Heilige Hout“, drie spelen door M. Nijhoff. Dit boekje bevat het Kerstspel „De Ster van Bethlehem“, waarvan de eerste uitvoering plaats vond te Amsterdam onder leiding van de lekenspelleider Ben Albach op Tweede Kerstdag 1941. Het verscheen aanvankelijk in „De Gids“, waarvan M. Nijhoff redacteur is. Voorts bevat dit boekje het Paaspeel „De dag des Heren“ en het Pinksterspel „Des Heilands Tuin“.

Drukkerij „Melis“

ALLE DRUKWERKEN
VOOR ZAKELIJK EN
PRIVÉ GEBRUIK

Kerklaan 29 Tel. 38147
Zandvoortselaan 170 Tel. 27908

De schrijver vertelt ons in zijn „Opdracht“, dat deze spelen de voortzetting zijn van het levenswerk van zijn moeder, die heilssoldaat was. Zij schreef bijbelse stukjes die door de jeugd werden uitgevoerd en „zangdiensten“ werden genoemd. Ze bestonden uit samenspraken en liedjes, de eerste aan de evangelies, de tweede aan bekende zangbundels ontleend. De taal was oprecht en ongekunsteld.

Zo kwam dit Kerstspel tot stand voor de jeugd van alle gezindten.

Programma gedurende de Kerstweek.

Doris Day in „Lullaby of Broadway“

Doris Day, charmanter dan ooit te voren, speelt de hoofdrol als Melinda Howard in deze technicolor. Het is een vrolijke musical met een tijsje sentiment, in een omlijsting van songs, dans en scherts. Doris Day wordt in deze film bijgestaan door een keur van artiesten.

Zang, dans en vrolijkheid, wat wilt u meer om uw zorgen opzij te zetten?

De tegenspelers van Doris Day in deze rolprent is Gene Nelson als Tom Farnham, die niet alleen haar revue-partner, maar tenslotte ook haar levenspartner wordt.

Het verhaal speelt in Amerika in de revue-wereld, Melinda Howard, die enige jaren in Engeland woonde, besluit haar moeder Jessica Howard (Gladys George), eens een der grootste revue-sterren van New York, te bezoeken. Adolph Hubbell (S. Z. Sakall) treedt min of meer als haar beschermmer op.

„Somebody loves me“, „Just one of those things“, „Zing went the strings of my heart“, „Lullaby of Broadway“ en „I love the way you say goodnight“ zijn enkele van de top-songs door Doris Day in deze film gezongen.

De talrijke bewonderaars van Doris Day zullen deze Warner Bros' technicolor musical onder regie van David Butler niet willen missen! De film draait van 25 tot en met 27 December.

„Frühling auf dem Eis“.

Van een grandioze showfilm in schitterende kleuren met de wereldberoemde Weense ijsrevue kunt u van 28 tot en met 31 December in het Minerva Theater genieten.

De muziek van Nico Dostal en Hans Elin wordt uitgevoerd door het Weens Symphonie-Orkest. De regie werd gevoerd door de bekende filmregisseur Georg Jacoby. Balletleiding: Dia Luca.

Gordon's Ijsrevue viert triomfen op de overdekte kunstijsbaan te Wenen. Alida, Gordon's knappe vrouw, is de ster van deze revue, maar zij krijgt een concurrente in Eva, een kleine, maar 2 er begaafde danseres.

Deze rivaliteit geeft aanleiding tot tal van moeilijkheden, die tenslotte worden opgelost. Hans Holt, als Thomas Haller, een radioverslaggever, heeft daar een belangrijk aandeel in.

U kunt genieten van een schitterend gemonteerd ijsrevue met meeslepende muziek.

De rol van Eva wordt gespeeld door Eva Pawlik, die van Alida door Herta Mayen.

NIEUWE UITGAVE.

Hard Gelach.

Bij de uitgeverij „De Bezige Bij“ te Amsterdam verscheen een kleine bloemlezing uit het werk van Nederlandse humoristen onder de titel „Hard Gelach“ verzameld en ingeleid door Simon Carmiggelt.

In deze sombere tijden heeft de mens meer dan ooit behoefte aan gezonde humor en daarom is het een goede gedachte van de leiders van „De Bezige Bij“ geweest deze bloemlezing door Simon Carmiggelt te laten samenstellen en naar mijn mening is deze laatste er volkomen in geslaagd een goede keuze te doen uit hetgeen er op humoristisch terrein in Nederland werd geschreven.

Het is de taak van een humoristisch schrijver ernst en dwaasheid te vermengen. Alle facetten van de humor zijn in dit bundeltje te vinden: de schaterlach, de glimlach, de satire, de kolder of alleen maar de lichte, ironische toon. Zonder onderscheid des persoons te willen maken, zou ik toch enkele namen van humoristische schrijvers willen noemen, van wie werk in dit boekje te vinden is: Han G. Hoekstra, de onvergetelijke Annie M. G. Schmidt, Wim Kan, Godfried Bomans, Mr. E. Elias, Henriëtte van Eyk, Harriët Freer, Ina van der Beugel, Leonhard Huizinga, Michel van der Plas, en Adriaan Morriën. Tal van deze schetsjes verschenen in dag-, week- of maandbladen.

Dat er ook bij de Hollandse tekenaars veel zin voor humor aanwezig is, blijkt uit de zeer geestige cartoons in dit boekje, merendeels uit het tijdschrift „Mandril“ afkomstig. Kees Bantzing, Wim Bijmoer, Lex Metz, Feep Westendorp, Wim van Wieringen en vele andere tekenaars droegen veel tot het slagen van dit boekje bij.

Een boekje dat in deze donkere tijden in geen boekenkast mag ontbreken!

GEROOKTE PALING

EXTRA FIJN en elke
gewenste dikte.

BALM, Bloemendaal
Tel. 23280 (3 lijnen)

„2000 JAAR MENSELIJKE ONTWIKKELING“

door: MARJA-RADJANY.
„HET GEESTELIJKE HALT VOOR DE KUNST“
XIII

Ook voor de kunst beleefde de mens zijn geestelijke halt en is alléén te overwinnen, wanneer de kunstenaar het gevoel bezit, zo niet, dan staat hij voor een onoverwinnelijk halt en kan hij dan aanvaarden. Het is wel merkwaardig, voorbeelden voldoende, dat de mens nu geen gevoel kopen kan of hij kocht thans het „gevoel“ voor het scheppen. Eerst na het volwassen stadium manifesteert zich, schreven wij, het gevoelsleven voor de mens. Wie voordien een hoogte bereikt heeft, is nu een phenomeen, een uitzondering en zien wij dagelijks en bewijst nu, dat wij gelijk krijgen; lichamelijk én geestelijk blijft het gevoelsleven het natuurlijke één-zijn beleven, doch wanneer het organische het volwassen stadium heeft bereikt, treedt de persoonlijkheid als „gevoel“ naar voren en zien wij de mens, zijn talent en zijn denken.

Eerst kunt ge die studie volgen, leren wat er te leren is voor de kunst - het schilderen dus..... en dan? Duizenden komen niet van hun eigen denken en voelen vrij, blijven voortgaan, jaren zelfs en krijgen géén verruiming, géén diepte in hun kunst, ze staan voor zichzelf. De Psycholoog zegt nóg: talenten kunnen wij als mens door de ouders ontvangen, doch dat is in strijd met de Goddelijke rechtvaardigheid, de één krijgt nu alles en de ander niets, schreven wij al, de één kan zijn psychopatisch verworpen gevoelsleven beleven, een ander is schatrijk, aan stof én gaven. Kan dat? Het is veel eenvoudiger, lezer, de mens moet zich het gevoelsleven door levens eigen maken en de een is nu verder dan de ander, heeft méér levens vóór de kunst beleefd en is nu in staat, juist in dit leven, iets te bereiken! En nu zien wij, hoe arm het gevoelsleven van duizenden kunstenaars is, ook dat is ónbewustzijn voor de kunst, leegte, het pertinente willen, doch machteloosheid aanvaarden, een strijd op leven en dood is het!

Boekdelen kunnen wij hierover schrijven óm de mens te leren hoe hij ook nu móét denken, moet voelen, wil hij dóór de stof van de verf heen kijken en hierna afvalen tot het gevoelsleven van die stof, de kleur, het mengen, de verf te laten uitdijen - zodat hij de graden voor de verf beleven kan. De scholen van nu zijn geestelijk verarmd; de leermeesters willen dat oude niet langer en geven hun adepten vrije hand. Smeer gerust, doet wat je wilt, wij kijken wel, doch nu kijken duizenden hongerige magen naar wat ham en spek, wat broodjes „half om“..... wat biefstukjes - en wat mooie kleurtjes, wat pret en ontspanning,

doch dat is er nu niet langer bij, omdat de mens het vertikt hun gebagger te kopen en hebben die drukmakers als leraars schuld aan!! Wat nu? Begrijpen de mensen mijn kunst niet? Willen zij deze abstracte waarheid niet kopen? Géén kunsthandelaar is er of de man zit vol met die smeertjes; wij zien het toch, de ouden komen weer voor de dag en dát is én blijft de kunst, de rest sterft!! En zál sterven, omdat de mens tot bezinning komt.

De Artist, lezer..... kreeg jarenlang vrij spel. Dat dacht hij. Doch het is heel anders gegaan dan hij dacht. Wij gingen denken. De oorlog is voorbij, even waren wij krankzinnig, waarvan Picasso gebruik maakte en geef hem ongelijk. Nu is dat voorbij, de mensen kopen niet meer en zie, schriftgeleerden, vermengers, paedagogen van 1940-1945..... de schilders zitten met hun gebagger, staan in de rij voor werklozen, omdat hij het zijt geweest, die dit sur-realistische gedoe toekomst gaf - de lagen verf die het doekje te verwerken kreeg, is nu prachtig aangezicht geworden. Een masker is het doch wij kijken er thans doorheen en de mensheid weigert langer te kopen! Onzin? U ziet het immers! Waarheid!!

Van duizenden mannen en vrouwen, die pertinent kunst willen beleven, maken wij schilders, indien vanzelfsprekend is het hun gevoel bezitten of wij staan machteloos, doch nu terug naar die oude gekke tijd Geloof u niet? Omdat wij de universele grondbeginselen voor het, dát gekke mengen van de verf..... kennen! Nu krijgt uw Volk waarachtige kunstenaars terug en te beleven. Indien onze Meesters óns het zij geven, openen wij die Universale „Academie voor de mensheid en gebeuren er wonderen. Van héél de wereld komen de mannen en vrouwen om hier onder U hun studie te volgen. Ook dat zouden wij kunnen doen, máár, wij bouwen niet, werken niet voor afbraak, drukte, narigheid. U begrijpt dat niet? Dan dit, als het bewijs!

Wij betraden een Atelier. Gaven de man en vrouw daar 'n tip om verf te mengen - en zie, deze twee vroegen: alstublieft, leert ons! Mijn God! leert ons toch! Wij zagen die persoonlijkheids en zeiden néén, het gaat niet! Waarom niet? Omdat gij door uw kunst stukken en brokken maakt. U trapt en slaat op de mens, bent hoogmoedig, verwaand en wij dienen niet voor afbraak. Wij maken u maar slechter! Dat was ráák!..... Wij kregen gelijk, doch achter ons draaide er iets met vingers! Begrijp jij het? Ik niet, wat kan die vent het schelen wat wij met onze kunst doen en leven? En toch, lezer, dat is waarheid. Wij dienen niet voor afbraak, wij helpen géén mens - waarvan wij weten, dat die mens de andere mens slaat en trapt door zijn kunst of iets anders, wij zouden ons zélf uitschakelen. Dat kent u nog niet, doch wij hebben ál deze levenswetten moeten aanvaarden, ook wij staan voor deze wet, de wet van liefde, of die van..... wat wil je mens?

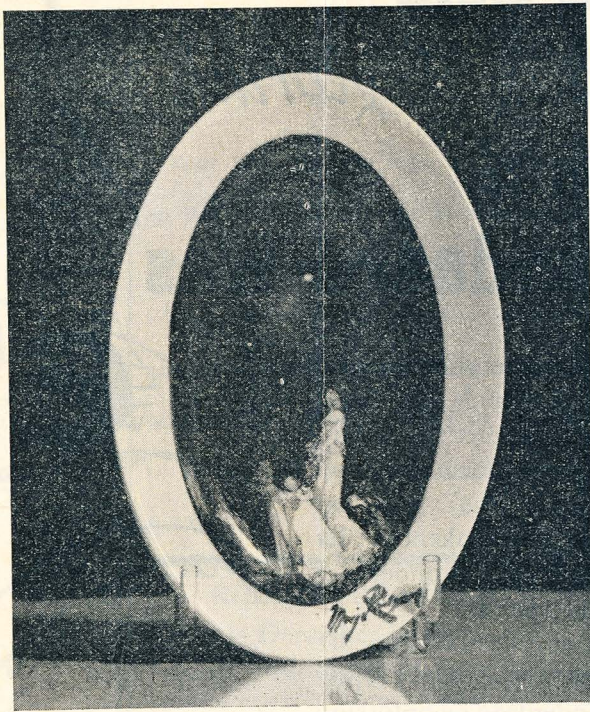
Wij leren u niets, wanneer wij weten, dat gij vrouw en kinders in de steek laat, een kunstenaar beminnet wilt en uw eigen bloed laat verhorren.

Voordat wij heengingen, de deur achter ons sloten, over onze lippen viel: „Indien U tot uw vrouw en kinderen terugkeert, Artist..... leren wij u schilderen“..... wist de man en de vrouw, dat wij hen hadden doorzien! Ze sloegen hun ogen neer, voelden iets in ons, doch wij verdwenen.

Hier enige producten van ons, Picasso. U hebt porcelain geschilderd. Wij ook. Die van U had een kind van twaalf kunnen maken. Dit kunt gij niet!! Of gij had de wereld niet voor uw narigheid geplaatst. Wij weten, dat uw eigen gevoelsleven uw producten hebben gekocht, de méér geestelijke, bevuste rest van de mensheid, haalt schouders op en gij weet wat dit te betekenen heeft. U bent niet gelukkig met uw kunst, wij wel! Dit is kunst!!

No. 1.....

Stelt voor, man en vrouw, zoals God de mens wil zien! Man en vrouw als geestelijke mensen, een Prinses en een Prins, als mens, als liefde en geluk, want dat is het immers! Deze

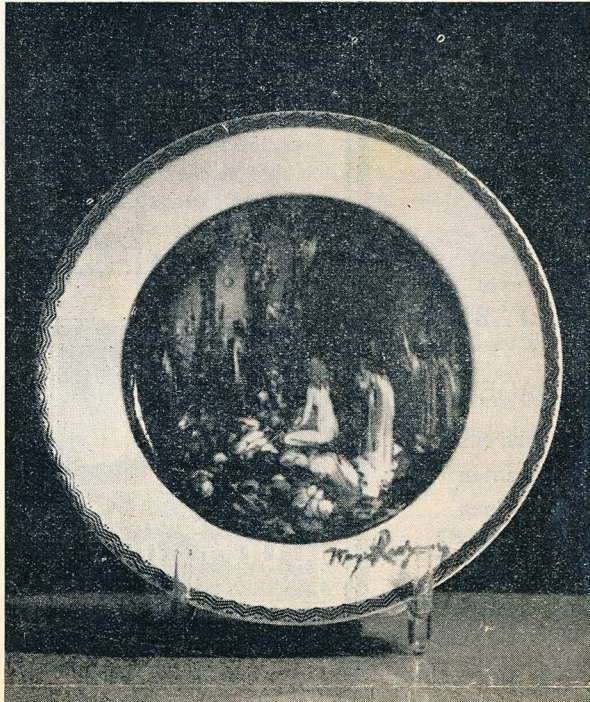
1

No. 2.....

is een levensbokaal voor Man en Vrouw. U ziet het, altijd wéér is de moeder de essentiële persoonlijkheid voor God, moederschap is Goddelijke evolutie! Dit is meesterwerk! U ziet man en vrouw tezamen, hun paarden links en rechts als hun karaktertrekken en persoonlijkheid, met op de achtergrond de ruimte waarin zij leven. Een juweeltje, lezer, énig op Aarde, met de „Lotus“ voor liefde en geluk, hét leven voor de mens, Gods kinderen! Picasso..... kunt gij zo diep denken en die gedachten in kunst, in stof omzetten? Dat kunt ge niet!! Wij vragen voor dit juweeltje..... 7500 gulden..... voor een millionair niets, een kunstverzamelaar niets, doch iets Goddelijks als bezit, buiten de Meesters van ons niet te schilderen, wij kregen het cadeau..... omdat zij ons inspireren!!

No. 3.....

is de Dame in haar eigen maatschappij. Haar leven en haar bezit, haar hondje, trekt het leven aan en wil naar dat andere diertje. Links en rechts de cultuur, echt Frans, uit die oude tijd van..... Napoleon..... 5000 gulden slechts..... Picasso, een schoonheid.

Foto's Frits Karbasch, Amsterdam

No. 4.....

Dit stelt voor „hét leven“ of wedergeboorte. Dit meisje ziet haar verleden én haar toekomst. Raphaël kan het geschilderd hebben, u ziet zijn kleurenrijkdom Een pracht symbool, door het leven vertolkt, voor nu en eeuwigdurend, zoals ook de inspiratie is, omdat de verf nu ziel bezit en geest! Picasso, wat zoudt gij vragen voor dit juweeltje..... miljoenen? Wij..... 5000 gulden!..... om er, zoals reeds gezegd, iets beters mee te doen: de mensheid te dienen!

Krijgen wij nu van uw recensenten álles? Juist dat wat zij Picasso voor zijn gemoderd gaven? Die krankzinnige kunst? Dat is immers de uitdaging voor de recensenten. Wie van U bezit een Galerie..... wij zullen een Tentoonstelling bijeen schilderen en dan ziet U, lezer, deze fantastische kleurenrijkdom! Nogmaals..... krijgen wij nu álles, geeft men ós de ruimte Eerlijk is eerlijk, zou dit Picasso hebben kunnen schilderen, nu wij weten, dat die man zichzelf en de mensheid voor de gek houdt?

Deze verf heeft een cosmische behandeling gekregen en is géén verf meer, doch leven, ziel en geest! Hierdoor tonen wij aan..... dat de schilders een dood punt beleven en zij de wetten voor deze kunst met voeten hebben vertrap! Dat is de schuld van uw paedagogen en de schilders dachten, dat gaat goed, maar het gaat anders dan zij en allen hebben begrepen; ze staan nu voor hun narigheid!

Wij werken, mijnheer, wilt U een Tentoonstelling, dan maken wij ons gereed en krijgt de mensheid iets wonderbaarlijks te zien!! En nu schrijven, recensent. Wordt nu niet boos, doch erkent eerlijk: dit is het! Dit was het en dit wordt het opnieuw, wanneer de mensheid, deze massa, tot bezinning komt en gaan de laatste Picasso's naar de rommelzolder! Geloofte ge niet? Dagelijks kunt ge deze waarheid volgen, bijna is het zover; wij vechten voor Vincent van Gogh en de goeden en reëlen van geest, ook door deze kunst, vanzelfsprekend door het boek, indien gij wilt door de „Film“..... hoeveel mogelijkheden zijn er al in één hand..... Wij bezitten die Universele éénheid, lezer en aan U om zich gereed te maken voor dit evolutie-proces..... waarvoor wij allen moeten leven en hier dienen!

Uw Marja-Radjany.

Copyright Het Nieuwsblad Heemstede.

Aan de lezers wordt medegedeeld, dat de brieven, (welke daarvoor in aanmerking komen), nog niet direct beantwoord kunnen worden.

★

Vriendelijk dank aan allen die hun belangstelling en juiste begrip hebben getoond en aan hen die reeds vele abonnee's aanbrachten.

„EXCELSIOR“ gaf een Feestavond ten bate van de „STILLE ARMEN“

„Zo ben ik dan aan 't eind van mijn gedichtje. Ik heb het zaakje netjes uitgekend En 'k vind, dat ik met acht en veertig regels M'n centjes weer gemakkelijk heb verdiend...“

Zo dichtte ik vandaag één week geleden. Maar Zaterdag daarop heb ik... gegriemd! Want toen heb ik die pas ontvangen centjes Des avonds bij het kienen weer verkiend.....!

Ja, dat was Zaterdagavond jl. in het Sportparkrestaurant. Daar werd namelijk door het Heemstedse Fanfarecorps „Excelsior“, met belangeloze medewerking van de Toneelvereniging „Heemstede-West“ en enkele anderen een feestavond ten bate van de „Stille Armen“ gegeven.

„Aanvang precies acht uur“ stond ook op dit programma vermeld. Wat is het toch een onhebbelijke gewoonte van het Heemstedse publiek om steeds weer te laat te komen. De Beschermheer, Mr. A. G. A. ridder van Rappard, burgemeester van Heemstede en ook de heer A. van Wingerde, penningmeester van het Comité, waren met hun dames ruimschoots op tijd aanwezig en toch moest tot ongeveer twintig minuten over acht worden gewacht, alvorens met de uitvoering kon worden begonnen.

Er waren slechts een kleine honderd belangstellenden. Ongeveer 80% hiervan bestond uit jongelui, waarvan velen vermoedelijk hoofdzakelijk waren gekomen om, na afloop der voorstelling, een dansje te kunnen maken. Dit aantal viel dus bar tegen, terwijl een gedeelte der jongelui zich niet behoorlijk rustig wist te gedragen, zodat de dirigent en ook de voorzitter van „Excelsior“ enige malen om stilte moesten verzoeken, daar anders de muzikale prestaties niet voldoende tot hun recht konden komen.

Deze geringe opkomst (was er wel voldoende propaganda gemaakt?) was niet alleen jammer voor de financiële resultaten, maar ook voor de organisatoren van het feest, die zich voor het welslagen hiervan zo veel moeite hadden getroost. En zéér jammer was het voor hen, die er niet waren, omdat zij een mooie gelegenheid om iets voor het goede doel bij te dragen verzuimden en tevens omdat zij een aardig programma en een gezellige avond misten.

De energieke voorzitter van „Excelsior“, de heer van Pel, op

„2000 JAAR MENSELIJKE ONTWIKKELING”

door: MARJA-RADJANY.

„HET GEESTELIJKE HALT VOOR DE KUNST”

XIII

Ook voor de kunst beleeft de mens zijn geestelijke halt en is alléén te overwinnen, wanneer de kunstenaar het gevoel bezit, zo niet, dan staat hij voor een ón-overwinnelijk halt en kan hij dan aanvaarden. Het is wel merkwaardig, voorbeelden voldoende, dat de mens nú geen gevoel kopen kan óf hij kocht thans het „gevoel” voor het scheppen. Eerst na het volwassen stadium manifesteert zich, schreven wij, het gevoelsleven voor de mens. Wie voordien een hoogte bereikt heeft, is nu een phenomeen, een uitzondering en zien wij dagelijks en bewijst nu, dat wij gelijk krijgen; lichamen en geestelijk blijft het gevoelsleven het natuurlijke één-zijn beleven, doch wanneer het organische het volwassen stadium heeft bereikt, treedt de persoonlijkheid als „gevoel” naar voren en zien wij de mens, zijn talent en zijn denken.

Eerst kunt ge die studie volgen, leren wat er te leren is voor de kunst - het schilderen dus..... en dan? Duizenden komen niet van hun eigen denken en voelen vrij, blijven voortgaan, jaren zelfs en krijgen géén verruiming, géén diepte in hun kunst, ze staan voor zichzelf. De Psycholoog zegt nóg: talenten kunnen wij als mens door de ouders ontvangen, doch dat is in strijd met de Goddelijke rechtvaardigheid, de één krijgt nu alles en de ander niets, schreven wij al, de één kan zijn psychotisch verwrongen gevoelsleven beleven, een ander is schatrijk, aan stof en gaven. Kan dat? Het is veel eenvoudiger, lezer, de mens moet zich het gevoelsleven door levens eigen maken en de een is nu verder dan de ander, heeft méér levens vóór de kunst beleefd en is nu in staat, juist in dit leven, iets te bereiken! En nu zien wij, hoe arm het gevoelsleven van duizenden kunstenaars is, ook dat is ónbewustzijn voor de kunst, leegte, het pertinente willen, doch machteloosheid aanvaarden, een strijd op leven en dood is het!

Boekdelen kunnen wij hierover schrijven óm de mens te leren hoe hij ook nu móét denken, moet voelen, wil hij dóór de stof van de verf heen kijken en hierna afdalen tot het gevoelsleven van die stof, de kleur, het mengen, de verf te laten uitdijen - zodat hij de graden voor de verf beleven kan. De scholen van nú zijn geestelijk verarmd; de leermeesters willen dat oude niet langer en geven hun adepten vrije hand. Smeer gerust, doet wat je wilt, wij kijken wel, doch nu kijken duizenden hongerige magen naar wat ham en spek, wat broodjes „half om”..... wat biefstukjes - en wat mooie kleertjes, wat pret en ontspanning,

doch dat is er nú niet langer bij, omdat de mens het vertikt hun gebagger te kopen en hebben die druktemakers als leraars schuld aan!! Wat nu? Begrijpen de mensen mijn kunst niet? Willen zij deze abstrakte waarheid niet kopen? Géén kunsthandelaar is er of de man zit vol met die smeertjes; wij zien het toch, de ouden komen weer voor de dag en dát is én blijft de kunst, de rest sterft!! En zál sterven, omdat de mens tot bezinning komt.

De Artist, lezer..... kreeg jarenlang vrij spel. Dat dacht hij. Doch het is heel anders gegaan dan hij dacht. Wij gingen denken. De oorlog is voorbij, even waren wij krankzinnig, waarvan Picasso gebruik maakte en geef hem ongelijk. Nu is dat voorbij, de mensen kopen niet meer en zie, schriftgeleerden, vermengers,

paedagogen van 1940-1945..... de schilders zitten met hun gebagger, staan in de rij voor werklozen, omdat zij het zijt geweest, die dit sur-realistische gedoe toekomst gaf - de lagen verf die het doekje te verwerken kreeg, is uw prachtig aangezicht geworden. Een masker is het doch wij kijken er thans doorheen en de mensheid weigert langer te kopen! Onzin? U ziet het immers! Waarheid!!

Van duizenden mannen en vrouwen, die pertinent kunst willen beleven, maken wij schilders, indien vanzelfsprekend is dat zij het gevoel bezitten of wij staan machteloos, doch nu terug naar die oude gekke tijd Gelooft u niet? Omdat wij de universele grondbeginselen voor het, dát gekke mengen van de verf..... kennen! Nú krijgt uw Volk waarachtige kunstenaars terug en te beleven. Indien onze Meesters óns het já geven, openen wij die Universele „Academie voor de mensheid en gebeuren er wonderen. Van héél de wereld komen de mannen en vrouwen om hier onder U hun studie te volgen. Ook dat zouden wij kunnen doen, máár, wij bouwen niet, werken niet voor afbraak, drukte, narigheid. U begrijpt dat niet? Dan dit, als het bewijs!

Wij betraden een Atelier. Gaven de man en vrouw daar 'n tip om verf te mengen - en zie, deze twee vroegen: alstublieft, leert ons!! Mijn God! leert ons toch! Wij zagen die persoonlijkheidjes en zeiden neén, het gaat niet! Waarom niet? Omdat zij door uw kunst stukken en brokken maakt. U trapt en slaat op de mens, bent hoogmoedig, verwaand en wij dienen niet voor afbraak. Wij maken u maar slechter! Dat was ráák!..... Wij kregen gelijk, doch achter ons draaide er iets met vingers! Begrijp jij het? Ik niet, wat kan die vent het schelen wat wij met onze kunst doen en leven? En toch, lezer, dat is waarheid. Wij dienen niet voor afbraak, wij helpen géén mens - waarvan wij weten, dat die mens de andere mens slaat en trapt door zijn kunst of iets anders, wij zouden ons zélf uitschakelen. Dat kent u nog niet, doch wij hebben ál deze levenswetten moeten aanvaarden, ook wij staan voor deze wet, de wet van liefde, óf die van..... wat wil je mens?

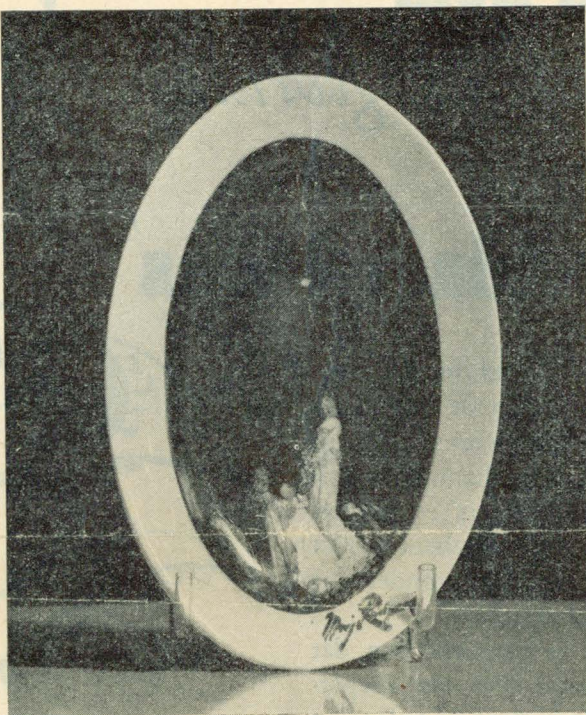
Wij leren u niets, wanneer wij weten, dat zij vrouw en kinders in de steek laat, een kunstenaars beminnen wilt en uw eigen bloed laat verhongeren.

Voordat wij heengingen, de deur achter ons sloten, over onze lippen viel: „Indien U tot uw vrouw en kinderen terugkeert, Artist..... leren wij u schilderen”..... wist de man en de vrouw, dat wij hen hadden doorzien! Ze sloegen hun ogen neer, voelden iets in ons, doch wij verdwenen.

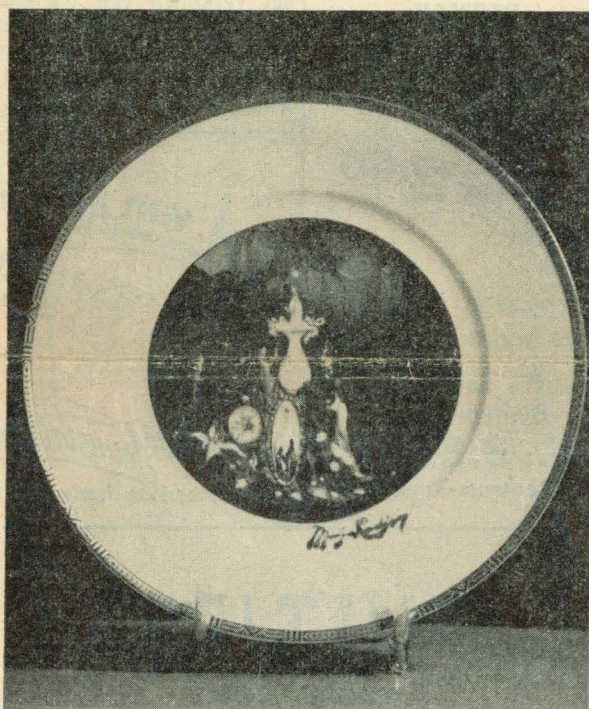
Hier enige producten van ons, Picasso. U hebt porcelein geschilderd. Wij ook. Die van U had een kind van twaalf kunnen maken. Dít kunt gij niet!! Of gij had de wereld niet voor uw narigheid geplaatst. Wij weten, dat uw eigen gevoelsleven uw producten hebben gekocht, de méér geestelijke, bewuste rest van de mensheid, haalt schouders op en gij weet wat dit te betekenen heeft. U bent niet gelukkig met uw kunst, wij wel! Dít is kunst!!

No. 1.....

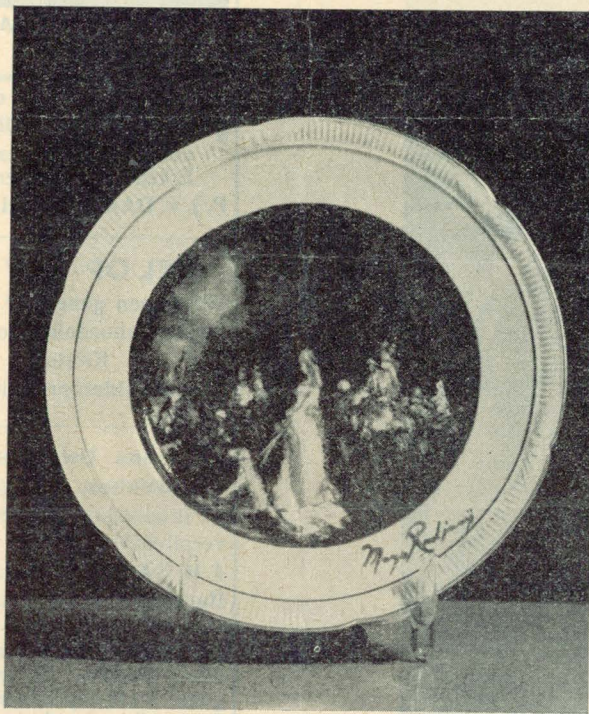
Stelt voor, man en vrouw, zoals God de mens wil zien! Man en vrouw als geestelijke mensen, een Prinses en een Prins, als mens, als liefde en geluk, want dat is het immers! Deze

1

2

3

schone vrouw houdt de man haar liefde voor, gesymboliseerd nóg..... als haar appeltje..... Adam, bijt er gerust in, doch nú volgens de levenswetten van God die wij hebben leren kennen! De man dient de moeder! Moederschap, de Moeder - is het machtigste wonder op Aarde en voor de ruimten door God geschapen. Dát mochten wij uitbeelden!

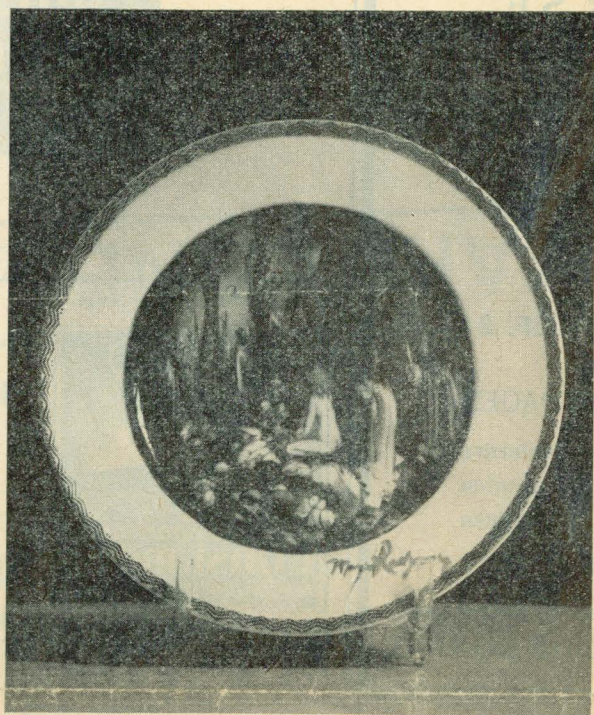
Indien u, lezer, de kunst op porcelein van Picasso hebt gezien, kunt ge nu uw vergelijking maken! Dit kost géén miljoen, doch 5000 gulden en is voor niets, de mensheid zal dit straks begrijpen! Met dat geld doen wij nóg iets beters voor de mensheid en deze evolutie, de Musca krijgen iets apart te zien, éniq op Aarde!

No. 2.....

is een levensbokaal voor Man en Vrouw. U ziet het, altijd wéér is de moeder de essentiële persoonlijkheid voor God, moederschap is Goddelijke evolutie! Dit is meesterwerk! U ziet man en vrouw tezamen, hun paarden links en rechts als hun karaktertrekken en persoonlijkheid, met op de achtergrond de ruimte waarin zij leven. Een juweeltje, lezer, éniq op Aarde, met de „Lotus” voor liefde en geluk, hét leven voor de mens, Gods kinderen! Picasso..... kunt gij zo diep denken en die gedachten in kunst, in stof omzetten? Dat kunt ge niet!! Wij vragen voor dit juweeltje..... 7500 gulden..... voor een millionaire niets, een kunstverzamelaar niets, doch iets Goddelijks als bezit, buiten de Meesters van ons niet te schilderen, wij kregen het cadeau..... omdat zij ons inspireren!!

No. 3.....

is de Dame in haar eigen maatschappij. Haar leven en haar bezit, haar hondje, trekt het leven aan en wil naar dat andere diertje. Links en rechts de cultuur, echt Frans, uit die oude tijd van..... Napoleon..... 5000 gulden slechts..... Picasso, een schoonheid.

Foto's Frits Karbasch, Amsterdam

No. 4.....

Dit stelt voor „hét leven” óf wedergeboorte. Dit meisje ziet haar verleden én haar toekomst. Raphaël kan het geschilderd hebben, u ziet zijn kleurenrijkdom Een pracht symbool, door het leven vertolkt, voor nu en eeuwigdurend, zoals ook de inspiratie is, omdat de verf nu ziel bezit en geest! Picasso, wat zoudt gij vragen voor dit juweeltje..... miljoen? Wij..... 5000 guldentjes..... om er, zoals reeds gezegd, iets beters mee te doen: de mensheid te dienen!

Krijgen wij nu van uw recensenten álles? Juist dat wat zij Picasso voor zijn gemodder gaven? Die krankzinnige kunst? Dat is immers de uitdaging voor de recensenten. Wie van U bezit een Galerie..... wij zullen een Tentoonstelling bijeen schilderen en dan ziet U, lezer, deze fantastische kleurenrijkdom! Nogmaals..... krijgen wij nu álles, geeft men óns de ruimte Eerlijk is eerlijk, zou dit Picasso hebben kunnen schilderen, nu wij weten, dat die man zichzelf en de mensheid voor de gek houdt?

Deze verf heeft een cosmische behandeling gekregen en is géén verf meer, doch leven, ziel en geest! Hierdoor tonen wij aan..... dat de schilders een dood punt beleven en zij de wetten voor deze kunst met voeten hebben vertrap! Dat is de schuld van uw paedagogen en de schilders dachten, dat gaat goed, maar het gaat anders dan zij en allen hebben begrepen; ze staan nu voor hun narigheid!

Wij werken, mijnheer, wilt U een Tentoonstelling, dan maken wij ons gereed en krijgt de mensheid iets wonderbaarlijks te zien!! En nu schrijven, recensent. Wordt nu niet boos, doch erkent eerlijk: dit is het! Dit was het en dit wordt het opnieuw, wanneer de mensheid, deze massa, tot bezinning komt en gaan de laatste Picasso's naar de rommelzolder! Gelooft ge niet? Dagelijks kunt ge deze waarheid volgen, bijna is het zover; wij vchten voor Vincent van Gogh en de goeden en reëlen van geest, ook door deze kunst, vanzelfsprekend door het boek, indien gij wilt door de „Film”..... hoeveel mogelijkheden zijn er al in één hand? Wij bezitten die Universele éénheid, lezer en aan U om zich gereed te maken voor dit evolutie-proces..... waarvoor wij allen moeten leven en hier dienen!

Uw Marja-Radjany.
Copyright Het Nieuwsblad Heemstede.

Aan de lezers wordt medegedeeld, dat de brieven, (welke daarvoor in aanmerking komen), nog niet direct beantwoord kunnen worden.

★

Vriendelijk dank aan allen die hun belangstelling en juiste begrip hebben getoond en aan hen die reeds vele abonnees aanbrachten.